

Iz obličja v obličje z Bogom

Janez Krstnik je Jezusa prepoznal šele, ko ga je videl iz obraza v obraz. To je edini način, kako lahko kdo prepozna Boga: v osebnem srečanju.

Svoje razumevanje Boga dobimo tako, da opazujemo kvalitete v sebi in drugih, ki si jih zamišljamo kot dobre ali popolne in to preslikamo v svojo podobo Boga. Vidimo, da so nekateri ljudje dobri; torej mora biti Bog nad-dober. Vidimo, da so nekateri ljudje svobodni; torej mora biti Bog nad-svoboden. Vidimo, da so nekateri ljudje pametni; torej mora biti Bog nad-pameten. Vidimo, da so nekateri ljudje močni; torej mora biti Bog nad-močan. Ko tako ravnamo, se nam zdi, da delamo Bogu uslugo, ker storimo, da bog dobro zgleda. Toda s tem smo Boga naredili za nad-človeka.

Še slabše je. Vidimo, da ljudje sodijo; zato sklepamo, da je Bog sodnik. Vidimo, da so nekateri ljudje jezni ali maščevalni, zato si Boga zamišljamo kot jeznega in maščevalnega. Vidimo nekatere ljudi, ki v sebi gojijo nezadovoljstvo; zato sklepamo, da Bog ne odpušča. Vidimo, da nekateri ljudje zahtevajo povračilo, zato si zamišljamo, da Bog zahteva zadoščenje. Mislimo, da Boga s tem delamo odkritega, a le preslikavamo svoje napake vanj.

Temu se reče idol, nepravi Bog. Janez Calvin je opozoril, da so naša srca tovarne za proizvodnjo idolov. Nепrestano iščemo nekoga, da bi nas varoval, da bi nosil našo bolečino, da bi si naložil naše križe in naredil življenje lažje. Hočemo nadčloveškega rešenika, hočemo idola.

Kako pa izstopimo iz te proizvodnje idolov? Če uporabljamo človeške primere, dobimo samo nadčloveškega Boga. Nekako moramo Boga spoznati, ga poimenovati.

Obstaja pot. Bog svojo razodeva svojo resnično identiteto s tem, da obrne naš način razmišljanja. Medtem, ko mi preslikavamo svojo človeškost v Boga, Bog polaga svoje božanstvo v nas. In rezultat je revolucionarno drugačen. Toda ko Bog polaga, se nekaj zgodi. Božje besede so učinkovite. Ko Bog reče »Bodi svetloba!«, nastane svetloba. Tudi Božje besede povzročijo, da se resničnost spremeni. Ko Bog pomisli nase, zaživi Jezus.

Zato ne smemo misliti na Jezusa samo kot na popolnega človeka, čeprav je tako. Niti ne smemo misliti na Jezusa kot na popolno sliko Boga, čeprav je to res. Jezus ni samo podoba, odsev, projekcija Boga v mesu. Jezus je v resnici Bog v mesu. Jezus ni samo nastopal kot Bog – On je Bog. Jezus ni samo izpolnjeval Božje volje, On je Božja volja. Jezus ni samo delal dobrega – on je udejanjal Boga.

Bog je Jezus. Sedaj poznamo Božje ime: poznamo njegov opis. Toda veliko Božjega razodetja je bilo zaman. Ker nam ni všeč na kakšen način Jezus obstaja. Ni nam všeč, ko se razjezi in prekolne figovo drevo ali se prepira z nasprotniki ali pa govori o kazni. Mislimo, da Bog ne bi smel biti tak.

Vidite, vračamo se k svojim starim udomačenim predstavam; načinom projeciranja svojih najboljših značilnosti v Boga. Boga naredimo najmočnejšega, vsevednega, takega, ki vse vidi, takega, v katerem je vse lepo. Nato zahtevamo, da Jezus vstopi v našo vnaprej zamišljeno predstavo o popolnem Bogu.

Idol je še vedno idol. Takoj zakrije Božje obličje pred nami. Sprejeti moramo, da Bog najbolj razodeva, kdo je On sam.

fr. James Smith

prevedel: p. Bogdan Rus